

skal udgaae. Ifølge denne Regning maae „samtlige indeholdte og ved Afregning til Afdrag førte Bøder for Mandsskabet ikke for nogen af dem overflige Halvdeelen af hans paa Reisen fortjente Hyre.“ Da man indsatte, denne Bestemmelse, har man maaskee troet, at Skipperen kunde føle sig fristet til paa en Maade at bespare Hyre og lade Bedkommende tjene gratis ved at fordele hele Hyren paa et vist Antal af Bøder. En saadan Misbrug er nu vel tænkelig, men sees der hen til, at hele Loven er bygget paa den Forudsætning, at man under de foreskrevne betryggende Former i det Væsentlige vil kunne ramme det Rette, og at der er truffet omhyggelige Bestemmelser, for at Skipperen ikke paa en uretfærdig Maade skal misbruge denne Strafferet, og at Skipperens Afgjørelse derhos, sjøndt den i Formen fremtræder som en Døm, ikke er endelig, men bag efter kan prøves, troer jeg ikke, at der er nogen Fare for saadanne Misbrug. Paa den anden Side ligger det derimod overmaade nær, at den, der allerede ved Overtrædelser af det her opstillede Slags har paadraget sig saa mange Bøder, at han kan see, at disse beløbe sig til den halve Hyre, og at han altsaa fremtidigt vil være straffri, vil, da han tilmed kan forudsættes at høre til dem, der have lyst til at gjøre Optøier, være meget fristet til, som et æret Medlem ved første Behandling, at træde sig, at gjøre sig saa lystig, som han kan. Jeg troer, at man hellere maa stole paa, at Skipperen vil handle retfærdigt, og i alt Fald nøjes med den Garanti der ligger i, at hans Afgjørelse senere kan indbringes for Domsstolene; naar der ikke kan paalægges anden Straf end Bøder, og disse Bøder ikke kunne bestaae i Andet end Afkortning i Hyren, bør man ikke holde den Mulighed aaben, at der kan være En ombord, som factist har undraget sig Skipperens Myndighed derved, at han allerede er bleven idømt saa mange Bøder, at hans halve Hyre er forbrudt. Jeg maa derfor anbefale det Forslag, der gaaer ud paa, at det omhandlede Stykke af § 5 udgaaer.

Vasle: Jeg skal forudsætte den Bemærkning, at jeg i det Hele taget meget nødig gaaer ind paa Endringer i et Lovforslag, som er

vedtaget i det andet Thing med stor Majoritet, hvilket netop gjælder om de Paragrafer, hvortil der her er stillet Endringsforslag, og jeg maa specielt med Hensyn til dette Lovforslag tilstaae, at jeg endnu nødigere end ved mange andre gaaer ind paa Endringer i samme, fordi her i det andet Thing vistnok, uden at man gaaer dette Thing for nær, kan siges at være langt større Sagkundskab tilstede, med Hensyn til denne Sag end her i Salen. Naar jeg nu vender mig til de to Endringsforslag, som ere under Forhandling, saa forekommer det mig meget tvivlsomt, om der virkelig er nogen Grund til at stemme for det første, og om der virkelig kan gjøres den store Forskjel mellem „at blive i Land“ og „at tage sig selv Landlov“, som Endringsforslaget gjør. Jeg troer, at den ærede Landsthingsmand, som nu talte, lagde noget mere i at tage sig selv Landlov, end der virkelig ligger deri, og navnlig troer jeg ikke, at han har Ret i, at det skulde være det Samme som en Begyndelse til at ville rømme fra Skibet. Jeg troer, at der ved Ordene „at tage sig selv Landlov“ kun kan forsiges at gaae fra Skibet uden Tilladelse. Nu vil jeg ikke frage, at der kan være Noget i, at det er en stor Frihed end at blive længere borte, end man har Tilladelse til, men da der allerede er sat en stor Straf for dette, troer jeg ikke, at man skal gaae til at forøge Straffen for det „at tage sig selv Landlov“, saa stærkt som foreslaaet i Endringsforslaget. Det andet Endringsforslag, at Sætningen „samtlige indeholdte og ved Afregningen til Afdrag førte Bøder for Mandsskabet maae ikke for nogen af dem overflige Halvdeelen af hans paa Reisen fortjente Hyre“ skulde udgaae, anseer jeg for at være vistnok meget væsentlig Betydning, navnlig med Hensyn til det saakaldte Træffedelsystem. Det er det kjendte, at Matrosernes Hustruer og Familier sæbvanlig faae Ret til at trække paa deres Hyre, nemlig indtil en Trediedeel af samme. Dersom det nu fastsættes, at hele Matrosens Hyre kan gaae med til Bøder, vil det være umuligt for en Nøder at gaae ind paa at betale hans Familie en Deel af Hyren, da den muligviis vil være heelt forbrudt, naar Skibet kommer hjem. Det er den væsentligste Grund, som ogsaa i